In stillem Gedenken an

Johann Wassink

gestorben am 8. Februar 2020

wilfriede und peter wunsch
schrieb am 18. Februar 2020 um 14.48 Uhr

Liebe Familie Wassink,

Es ist schwer ein Familienmitglied zu verlieren.
Wir übermitteln auf diesem Wege unser herzlichstes Beileid und wünschen
Ihnen viel Kraft.

Wilfriede und Peter Wunsch

Familie Michael Wunsch
schrieb am 16. Februar 2020 um 20.29 Uhr

Liebe Familie Wassink,

es ist schwer in diesen Stunden die richtigen Worte zu finden.
Man möchte diejenigen, die jetzt diese so traurige und schmerzvolle Zeit erfahren, einfach in den Arm schließen und bei Ihnen sein. Auch wenn wir jetzt nicht da sein können, so sind wir dennoch in Gedanken ganz fest bei Euch und wünschen für die bevorstehende Zeit ganz viel Kraft.

In stillem Gedenken
Michael, Indra und Raik

Leeraner Pflegeteam, J. Kunstreich
schrieb am 13. Februar 2020 um 9.01 Uhr

Liebe Familie Wassink,
unser tiefes Mitgefühl zum Weggang Ihres lieben Familienmitglieds Johann Wassink. Wir wünschen der Familie viel Kraft und einen festen Zusammenhalt in dieser schweren Zeit.
Wir werden Johann immer in bester Erinnerung behalten.
Das Leeraner Pflegeteam
Jasmin Kunstreich

André van der Beek

schrieb am 12. Februar 2020 um 20.38 Uhr

Viele Erinnerungen kommen bei mir hoch. In 1980 heb ik Johann en Elise voor de eerste keer ontmoet in Oudehaske (Nederland) waar Cor en Christel woonden en waar ik 7 maanden mocht zijn vanwege mijn ziekte. Johann was heel muzikaal en we zongen bij het orgel waar Cor op speelde geestelijke liederen zongen we en Ilse speelde op een grote blokfluit, Johann speelde viool (alles uit zijn hoofd). Hij had die viool gekregen bij het opruimen van de spullen van iemand die was gestorven. De spullen kwamen naar Oudehaske en de zakken weer "Pufall"genoemd. Er kwam veel "Pufall" binnen. Christel sorteerde de "Pufall" en wat nog goed was ging in zakken en kwam uiteindelijk in Roemenië terecht. Johann kon veel dingen repareren en de keuken in de Ark heeft hij ook gezet , en ik zag hem op een keer rode bessen plukken heel vroeg in de tuin in Oudehaske. Hij kwam op een middag in de Ark en had een man meegenomen uit Rusland met wie hij op reis was. Johann was een vrolijke man en hij lachte graag en lachte veel. Onkel Leo zei wel eens in de winter: "Johan, du muß die Straße fegen". Hij reed heel rustig in zijn grote blauwe Mercedes. Hij zei: "Je moet altijd op tijd weggaan. En: "Je hebt weinig nodig op reis alleen geld en een paspoort". Hij kwam een keer alleen naar Haskerhorne waar Woutje en ik woonden en zei: "Speulen is beter dan zo veel praoten". En daarna begon hij werkelijk prachtig op de citer te spelen en te zingen. Onvergetelijke mooie herinneringen. Ja, Johann was een blijmoedige man en had veel humor. Ik had een harmonica en Johann ging buiten bij de garage zitten op een stoel en begon meteen te spelen. Alles uit zijn hoofd. Johann is nu bij de Heer Jezus in de hemel. Heerlijk voor hem om daar te zijn en voor gelovigen is er altijd een tot ziens bij de Heer Jezus in de hemel.

Nicole Rother
schrieb am 11. Februar 2020 um 19.17 Uhr

Es ist schwer, wenn die Menschen, die Dir die schönsten Erinnerungen beschert haben, selbst zu einer Erinnerung geworden sind.

In dieser traurigen Stunde sind wir in Gedanken bei Euch.

Nicole & Mathias mit Justus & Talula

Beata Luczak
schrieb am 11. Februar 2020 um 14.52 Uhr

In diesen schweren Moment möchten wir Dir unser aufrichtiges und tief empfundenes Beileid aussprechen. Familie Luczak .